hranimo na suhem prostoru. Sušiti se da vse vrste sadja: jabolke, hruške, češplje (slive), breske itd.

Štajersko namestništvo je izdalo pred kratkim posebno knjižnico, v kateri je opisano, kako je treba sušiti sadje. Knjižica se dobi pri vseh okrajnih glavarstvih in stane 1 komad 10 v.

Sušite sadje za slučaj, da bi pomalem imeli kruha, fižole, masti in drugih živil.

Travnike, ki so od suše trpeli, je podsejati in gnojiti.

Travno rušo je treba podsejati.

Kjer se je ruša skoro do čistega posušila, bi bilo seveda najbolje, da bi se podorala in po preteku enega ali dveh let nanovo obsejala s primerno mešanico travnega in deteljnega semena. Med tem časom bi kazalo pridelovati na tem prostoru okopavine, da bi se zemlja do dobrega zagnojila. To je pa laže rečeno kakor storjeno, posebno dandanes in na malem posestvu. Večjidel ne bo mogoče pogrešati travniških prostorov in naj je ruša še tako oslabljena in obnovitve potrebna, ker imamo premalo zemlje in premalo krme. V mnogih legah tudi ni mogoče izpreminjati travniške kulture in ni misliti na tako delo. V vseh takih in enakih slučajih si moremo pomagati s tem, da sedanjo rušo podsejemo in na ta način pomladimo.

Vrednost travnega semena in senenega drobirja za podsetev.

Za tako podsetev je najbolje vzeti dobro kalivo travno seme in nekaj deteljnega semena. Taka setev bi bila najbolj pravilna in največ vredna. A danes je semenska trgovina s travami precej nezanesljiva in draga in se prav lahko pripeti, da potrebnega semena sploh ne dobimo. Zaradi tega si bo treba pomagati s senenim drobirjem. Vrednost tega drobirja (semprja) je na splošno dokaj manjša, zlasti v primeri z dobro kalivim in skrbno očiščenim travnim semenom, toda danes nam je ta pomoč najbližja in najcenejša in v današnjih razmerah tudi zadosti dobra, posebno če imamo seneni drobir iz dobrih travnikov. Seveda se mora seneni drobir na gosto raztrositi, ker je poln senenih mrvic in ima radi tega razmeroma manj pravega travnega semena.

Dajmo torej po prizadetih krajih vse seneni drobir in tudi deteljni drobir skrbno odbrati in o prvi priliki porabiti za podsetev travnikov in košenic.

Prav ugoden čas za to je sedaj po takih travnikih, kjer ni otave, da nam trave že sedaj iskale in da se do zime utrdijo. Trosimo ga pa tudi o prihodnji pomladi, ko se izpraznijo svisli in drugi seneni prostori.

Od suše poškodovano rušo moramo tudi gnojiti.

Ker je ruša vsled suše tudi oslabljena, jo moramo tudi gnojiti, da se zopet okrepča in popravi. To velja za vse tiste trave, ki so vsled suše v rasti onemogle.

Kdor ima kaj komposta ali dobre prsti, naj jo napelje na take travniške prostore, da se ruša prej zgosti. Kdor pa nima ne komposta in ne prsti, naj si pomaga z drugim gnojem, z gnojnico, s hlevskim gnojem ali z umetnimi gnojili, ako jih le more kje dobiti.

V zvezi z dobrim gnojenjem se bo ruša najprej poživila in pomladila.

Gnojnico dovažamo čim preje na take prostore, in sicer ob deževnem vremenu; gnojnica čudovito dobro upliva po uničenih travnikih. Jeseni gnojimo s hlevskim gnojem in ravnotakrat tudi z umetnimi gnojili. Za umetna gnojila je že sedaj skrbeti, da jih dobimo o pravem času.

Storimo torej, kar je v naši moči, da se težko poškodovani travniki popravijo in pomlade.

Rohrman.

Letošnja žetev.

List „Nachrichten zur landwirtschaftlichen Produktions- und Handelsstatistik" prinaša pregled o stanju letošnje žetve:

P š e n i č n a žetev letos v nobeni državi ni zadovoljiva. V Združenih državah Severne Amerike se je zimske in jare pšenice pridelalo okrog 207 milijonov meterskih stotov, komaj ¾ lanske žetve. Vendar je tudi ta množina še za 10% večja, nego je bila žetev povprečno v petletju 1909—1913, zakaj lanska žetev je bila izredno bogata in tudi leta 1914 je priraslo v Ameriki neobičajno mnogo pšenice. Drugi največji producent, Indija, javlja letos samo 87 milijonov meterskih stotov pšenice, za 15% manj, nego lani in za 10% manj, nego povprečno v petletju 1910—1914. V Evropi pa je žetev letos boljša, nego lani. V Italiji je priraslo 52 milijonov meterskih stotov (112% lanskega pridelka in 104% povprečnega pridelka v petletju 1910—1914). Tudi Španska je pridelala več, nego se je pričakovalo, 42 milijonov meterskih stotov napram povprečnemu pridelku 35 milijonov meterskih stotov v petletju 1910—1914. Tunis in Japonsko javljata za 19.3 milijonov meterskih stotov večji pridelek, nego v petletju 1909—1913, a za 76.73 milijonov meterskih stotov manjši, nego je bil lanski.

R ž i je zraslo v Združenih državah za 10% manj, nego lani, a za 26% več, nego povprečno v zadnjem petletju, torej boljši uspeh, nego pri pšenici. Na Španskem, v Italiji in v Švici se je pridelalo 21.17 milijonov meterskih stotov, torej za 411.000 meterskih stotov več, nego lani in za 3.47 meterskih stotov več, nego povprečno v zadnjem petletju.

J e č m e n a je splošno manj, nego lani, a več nego povprečno v zadnjih 5 letih. Ves pridelek v Japonski, Združenih državah, Španski, Tunisu in Švici se ceni na 88.78 milijonov meterskih stotov, torej za 7.8 milijonov meterskih stotov manj, nego lani, a za 7.61 milijonov meterskih stotov več, nego povprečni pridelek zadnjih 5 let.

Skoro isto velja o o v s u, kojega pridelek v Združenih državah, Italiji, Španiji, Švici in Tunisu znaša 201.68 milijonov meterskih stotov, za 33.14 milijonov meterskih stotov manj, nego lani, a za 26.67 milijonov meterskih stotov več, nego povprečno v zadnjih 5 letih.

T u r š č i c e je priraslo v Združenih državah 728 milijonov meterskih stotov, ¾ cele svetovne žetve, za 6% manj, nego lani, pa za enako svoto več, nego v zadnjih 5 letih.

O ostalih državah manjkajo doslej zanesljiva poročila. O Rusiji se čujejo doslej jako negotove vesti, kar je pri velikanski obsežnosti te države naravno. So gubernije, kjer je vsako leto lakota, a so zopet druge, ki pridelajo več nego za lastno potrebo. O južnih gubernijah se letos poroča, da je pridelek rži večji nego lani, oni pšenice pa manjši, to pa le bolj zaradi tega, ker se polja niso obdelovala, nego zaradi slabe letine. Neposejanih površin je tudi veliko ostalo v gubernijah severne evropske Rusije, a manj ali pa nič v Sibiriji. Na Turškem se pričakuje letos jako dobra žetev, v Rumuniji je škodovalo deževje. S 1. julijem je bilo v Rumuniji zalog pšenice 403.000 ton, rži 8700 ton, ječmena 320 tisoč ton, turščice 780.000 ton, ovsa 62.000 ton, moke pa 320.000 ton, torej skupaj 1.616 milijonov ton (napram 1,223 milijonov ton lani). Prebitek za izvoz bo sicer znaten, a manjši nego lani.

V Nemčiji so topli in suhi dnevi prvega avgustovega tedna jako ugodno uplivali. Žetev pšenice je nekoliko slabša, zato se pričakuje jako lepa žetev ovsa in ječmena. Obdelanih polj je bilo letos veliko več, nego lani. Maksimalne cene so v Nemčiji ostale na dozdajni višini.

Zimski ječmen — važen pridelek.

Sedaj je čas, da presodimo, koliko bomo sejali ene in druge ozimine. Pred vsem je važno, da sejemo dosti pšenice in rži, ker je teh najbolj treba za kruh. Kolikor težje pa postajajo razmere za gospodarski naš obstanek, za primerno krmljenje domače živali, kolikor bolj se nam omejuje poraba domačega žita za našo prašičjo in drugo rejo, z eno besedo: kolikor bolj nam zmanjkuje domačih močnih krmil — toliko važnejši postaja za nas zimski ječmen.

Poraba turšice je bila dosedaj prosta, danes je tudi že omejena. Te posledice se utegnejo pokazati najprej pri prašičjereji, ki nas bo vsled tega čimdalje težje zalagala s potrebno mastjo. Pri ječmenu je poraba tudi omejena, ker ga smemo obrniti le eno četrtino za domače potrebe. Toda čim več ga bomo pridelali, tem večja bo tudi ta četrtika. Iz tega stališča kaže sejati več ječmena, ker si na ta način lahko pomagamo do nekoliko večje množine nujno potrebne domače močne krme.

Zimski ječmen se pa priporoča tudi še iz drugih vzrokov. Glavna njegova prednost tiči v tem, da bogato rodi in da zori tako zgodaj, da se po njem še razen običajnih strniščnih sadežev (repa, zelena turščica, repa) da pridelati tudi še strniščno korenje ali pa strniščna pesa. Strniščno korenje je danes še vse bol važno, kakor je bilo pred vojno, ne samo kakor krmilo, ampak tudi za človeško hrano. In bolj izdatnega pridelka si ne moremo tekom enega leta od njive misliti, kakor če spravimo najprej dobro letino ječmena, potem pa še ves pridelek korenja. Res je, da pletev korenja po strnišču da mnogo truda, toda ta trud se za naše maloposestniške razmere vrlo dobro poplača.

Vse hvale vredna in času primerna je pa tudi saditev strniščne pese po zimskem ječmenu, ker je ob dobrem gnojenju in dobrem delu mogoče od nje dobiti skoraj ravno tako bogat pridelek, kakor od spomladne pese. V kamniški okolici so se že mnogi gospodarji poprijeli tako strniščne saditve in s prav dobrim uspehom. Tudi na kmetijski šoli na Grmu so se poskusi s tako peso prav dobro obnesli. Za potrebne pesne sadike je treba seveda o pravem času poskrbeti in strnišče dobro pognojiti. Skrbni gospodarji si pomagajo pri tej saditvi tudi z gnojnico, da je več uspeha.

S setvijo zimskega ječmena, v zvezi s pridelovanjem strniščnega korenja ali strniščne pese, pa tudi v zvezi s pridelovanjem strniščne ajde, zelene turščice ali repe, nam bo zelo pomagano v teh težkih časih — bolj kakor prej, in zato je nujno svetovati, da bi sejali po možnosti nekaj več zimskega ječmena, ker bomo na ta način najlaže prišli do nekoliko večje množine potrebne domače močne krme, ki je za našo raznovrstno živinorejo čim dalje tembolj zmanjkuje.

Skrbimo ob enem tudi za dobro domače seme!

Rohrman.